

8. navadna nedelja B

S teboj se zaročim na veke. (Oz 2,21a)

Prvo berilo

Ozej 2,16b.17b.21-22

To govori Gospod: "Glej, nezvesto ženo popeljem v puščavo in ji spregovorim na srce. Tam bo odgovarjala kakor v dneh svoje mladosti, kakor na dan svojega odhoda iz egiptovske dežele. S teboj se zaročim na veke, s teboj se zaročim v pravičnosti in v pravici, v dobroti in v usmiljenju. S teboj se zaročim v resnici; in spoznala boš Gospoda."

Drugo berilo

2 Korinčanom 3,1b-6

Bratje in sestre, mar res potrebujemo, kakor nekateri, priporočilna pisma za vas ali pa od vas? Naše pismo ste vi; pismo, ki je zapisano v naših srcih in ga poznajo in berejo vsi ljudje. Očitno ste Kristusovo pismo, za katero skrbimo mi in ki ni pisano s črnilom, temveč z Duhom živega Boga, pa ne na kamnite table, marveč na table mesenih src. Tolikšno zaupanje v Boga imamo po Jezusu Kristusu. Nismo sami po sebi zmožni, da bi – kakor sami od sebe – o čem sodili. Ne, naša zmožnost je od Boga, ki nas je tudi usposobil za služabnike nove zaveze, ne črke, ampak Duha. Črka namreč ubija, Duh pa oživlja.

Evangelij

Marko 2,18-22

Tisti čas so se Janezovi učenci in farizeji postíli. K Jezusu so prišli neki ljudje in mu rekli: "Zakaj se Janezovi učenci in učenci farizejev postijo, tvoji učenci pa se ne postijo?" Jezus jim je rekel: "Ali se morejo svatje postíti, ko je ženin med njimi? Dokler imajo ženina med seboj, se ne morejo postíti. Prišli pa bodo dnevi, ko jim bo ženin vzet, in takrat, tisti dan, se bodo postíli. Nihče ne prišije krpe iz novega blaga na staro obleko, sicer nov našiv stari obleki kaj odtrga in nastane hujša raztrganina. In nihče ne vliva novega vina v stare mehove, sicer vino razžene mehove in je z mehovi vred uničeno, ampak dajejo novo vino v nove mehove."

V razmislek

Vsak Jud razume pojma "popeljati v puščavo" in "spregovoriti na srce". Dotaknejo se bistva judovskega verovanja, in sicer osvoboditev izpod egiptovskega suženjstva in sprejem Božje besede v puščavi na Sinaju, ki v 10 zapovedih ("navodilih") povezuje svobodo, ki so jo izkusili ob izhodu iz Egipta s smernicami za oblikovanje življenja, ki bi ohranjale to svobodo. Prvo berilo želi (kot govori Bog človeku) na zelo jasen in prepričljiv način opomniti ljudi, da so se odrekli zaradi navidezne svobode pravi svobodi, ki temelji na ljubečemu odnosu z Bogom. Izraelova odvrnitev od zaveze, ki jo je Bog sklenil s svojim ljudstvom, se enači z razvezo zakona. A vendar ljubi Bog svoje ljudstvo tako močno, da bi storil vse, da bi jih spomnil na izkušnjo prave svobode, pa naj si bo to ponovno vodenje v puščavo.

Isti v puščavo je pomenilo in še vedno pomeni, oditi iz tistih odnosov, ki nekomu onemogočajo izkusiti svobodo in polnost življenja, kot so mišljene od Boga za ljudi. Pomeni pa tudi, da si dovolimo, da nas Bog vodi v puščavo, da nam v odmaknjenosti postane jasno, kako smo se oddaljili od tistega, kar nam je najbolj pomembno, od tega kar delamo dobro za druge in kako smo se oddaljili od Njega ponujenega odrešenja. Biti v puščavi, lahko pomeni nekaj neprijetnega – po eni strani pomeni sicer osvoboditev izpod suženjstva, po drugi strani pa pomeni izgubljenost in iskanje nove poti. Za to potrebujemo čas in potrpežljivost. Zakoreninjene navade in vzorci se ne morejo spremeniti na hitro in predvsem ne brez določenih bolečin, ki so morda povezane tudi z določenimi strahovi. Kaj lahko pričakujemo kot alternativo po izhodu iz podjarmljenosti? Ali si tega resnično želimo? Konec koncev služenje faraonu pomeni ne le suženjstvo, temveč tudi varnost za tega, ki služi.

Iz tega vidika smo povabljeni, da povrnemo tem puščavskim dnevom, ki se nahajajo pred postnim časom njihov prvotni pomen. Da bi nam postali pomemben čas, v katerem se zavemo, kje se dovolimo zasužnjiti v smislu osebno definiranega egiptovskega kraljestva in na kakšen način odidemo iz tega suženjstva – kako vse skupaj odmislimo in kako se lahko osvobodimo, da bi odkrili dejansko resničnost polno življenja. To so trenutki, v katerih lahko prosimo za pogum, da bi odšli iz našega Egipta in postali popolnoma odprti in prosti za vztrajen in močan klic Boga.

Iz te nove svobode pa nastane nova možnost za praznovanje. Kdor se samo posti, da bi izpolnjeval tradicijo in predpise, po vsej verjetnosti ne bo v globini srca več razumel, kaj resnično pomeni praznično praznovanje. Kdor pa praznuje iz svoje notranje svobode, ki je zrastle iz praznine in umika, bo lahko praznoval praznik v polnosti in veselju, ker je na nov način izkusil prisotnost ženina, ker je doživel, da ga Bog sreča v usmiljenju, popolnoma brezpogojno ne glede na njegova pretekla dejanja! "Novo vino v nove mehove" – novo duhovno stališče, ki se trudi za življenje na način, ki je oblikovano po Božji besedi, po Njegovi ljubezni in po Njegovem usmiljenju, bo skušalo pripraviti svetu prav tako veliko gostijo, kot jo pripravlja za nas Bog.